

ши, ся утѣшяватъ, като глѣдатъ тыя, които ся возять на кола. *(Истый).*

221. Отъ нищо да ся неработи, до зла да ся прави, има само единъ раскрачъ.

Кн. Дѣмогрѣкъ.

222. Оня, който пълзи, може да ся стъпчи; а тоя, който ходи вироглаво, може да си чукне главата у нѣкоѧ гряджъ; най добрѣ е, когато е тѣй, да ходимъ безъ гордостъ и безъ пониженіе. *Франклайнъ.*

223. Остроуміе и мѣдростъ безъ почтенно вѣспитаніе, безъ разумъ и безъ любовь камъ добродѣтельта, сѫ отрова и чума въ обществото. *(Истый).*

224. Оня, който рови распри изъ хората, нѣка незабравя, че лесно може да хврѣкне искра въ очиты томува, който подкладжа огънъ. *Сенека.*

225. Оня художникъ е най-добрѣ, който споредъ художеството си най-право работи, а нѣ тоя, който го е училъ дѣлго, пакъ нищо добро не е достоенъ да изработи; най-избранъ лѣкаръ е тоя който лѣкува най-добрѣ. *(Истый).*

226. Оня, който самъ себе си не почита, дава поводъ и на другыты, да го не почитатъ. *Грацианъ.*